

தூதன்

“THOOTHAN” The Tamil Weekly Organ of the Ceylon Ahmadiyya Association.

Registered as a Newspaper in Ceylon.

வருடம் 20 }
இலக்கம் 1 }

வெள்ளிதோறும் வெளிவருவது. றஜிஸ்தர் செய்யப்பெற்றது.
கொழும்பு, ஹிஜரத் 1354, துல்ஹஜ்ஜி, பிறை 18—1936, மார்ச், 13.

வருட சந்தா ரூபா 2
தனிப்பிரதி சதம் 1

“தூதன்”

பத்திரிகை.

1917 ஜூன் முதல் 1933 ஆகஸ்ட் வரை வாரப் பத்திரிகையாக வந்துக் கொண்டிருந்த ‘தூதன்’ 1933 செப்டம்பர் முதல் மாத சஞ்சிகையாக மாற்றப்பட்டதும் அவ்வாறே 1935 நவம்பர் வரை வெளியாகியதும் நண்பர்கள் நன்கறிந்த விஷயமே. இப்பொழுது மாத சஞ்சிகையிலும் வாரப்பத்திரிகையே நண்பர்களுக்கு நலமெனத் தோன்றியதால் மீண்டும் அதனை வாரப் பிரதியாக மாற்றி வாசகிகள் முன்னில் வைக்கின்றோம். இன்று அதன் 20-ம் ஆண்டு ஆரம்பித்துவிட்டது.

தூதனின் உத்தேசம் உலக மக்களுக்கு சத்திய ஞானங்களை யெடுத்துரைப்பதேயல்லாது வேறென்றும்ல்ல வென்பதற்கு அது தோன்றி பிரசங்கித்துக்கொண்டிருந்த சேன்ற 19 ஆண்டுகளின் உபதேசம் சாட்சியாகும். எக்காலமும் சத்தியம் எதிர்க்கப்பட்டு வந்த வழக்கம்போல் அஹ்மதிய்யா இயக்கத்தைப்பற்றியும் மக்கட்கிடையில் தப்பேற்பட்ட தினிமித்தம் நம்முஸ்லிம்கள் தூதனை வரவேற்பதற்குப் பதிலாக அதனை விரோதித்து வாங்கவும் வாசிக்கவுந் தொடவுங் கூடாதெனப் பொது மக்களைத் தடைப்படுத்தி வந்தனர். அவ்வாறு செய்தும் தூதன் சத்திய முப்தேசப்பதிவிருந்து ஒரு போதும் அச்சப்படவோ தளர்ந்து விடவோ இல்லை. இப்போழுது மக்

கள் சத்திய ஞானத்தை இலேசாகவும் சுலபமாகவும் விளங்கிக்கொள்ளவும் அதற்காக சௌகரியமுண்டாயிருக்கவும் வேண்டுமென்ற நோக்கத்தினால் இவ்வாண்டு முதல் இதனை வாரப் பிரதியாக மாற்றியதோடு விலை 1 சதமாகவும் ஏற்படுத்திவிட்டோம். எனவே, நண்பர்கள் இதனை வாசித்து சத்தியத்தை விளங்கிக்கொள்ளத் தெண்டிப்பார்களென்று நம்புகின்றோம்.

மதப் பத்திரிகை நடத்திப் பணஞ்சம்பாதித்தல் முஸ்லிம்களுக்கு முடியாத விஷயமென்ற உண்மையை யெவரும் ஒப்புக்கொள்வர். எனினும் எங்களுக்கோ அது ஒருகணமும் கூடியதொன்றல்ல. அவ்வாறிருந்தும் சத்தியத்தை மக்கள் விளங்கட்டுமென்ற ஆவலினால் பல வருத்தங்களுக்கிடையில் தூதனைப் பிரசுரித்துக் கொண்டிருந்தோம். மக்களுடைய அந்நன்மைக்காகவே மீண்டும் கஷ்டநஷ்டங்களைப் பொருட்படுத்தாது அதனைத் தோற்றுவித் திருக்கின்றோம். எனவே, அதனை வரவேற்று அது கூறும் சத்தியத்தைக் கவனித்துப் பார்க்கும்படி நேசர்களை வேண்டுகின்றோம்.

இந்த 20ம் ஆண்டின் முதற் பிரதியை இவ்வருடத்தின் சந்தா செலுத்திய நண்பர்களுக்கும் இவ்வருடத்தின் சந்தா செலுத்தாத நண்பர்களுக்கும் அனுப்புகின்றோம். இதைக் கண்ட பின் சந்தா செலுத்தாதவர்கள் தங்கள் சந்தாவை அனுப்பாதிருந்தால் அவர்களுக்கு அடுத்த பத்திரிகை அனுப்பப்படமாட்டாது. வருட சந்தா ரூபா 2. பத்திரிகை ஏஜண்டுகட்கு 100க்கு 20 கமிஷன்.

கடவுள்-மதம்.

மேனாட்டு நாகரீகம் பரவியும் நவீன சாஸ்திரங்கள் பால் மக்கள் மனம் கவரப்பட்டும் வருமிக்காலத்தில் பெரும்பாலாரிடத்து மதபோதம் நாமத்தில் மட்டுமிருப்பதுமன்றி சிலர் அது மும்புறஞ்சென்று தெய்வமில்லையெனக் கூறவுந் தலைப்பட்டுவிட்டனர். தவிர, கடவுள் இருப்பை நம்புவோர் விவேக புத்தியும் ஆழ்ந்த யோசனையு மற்றாரெனப் பகரவுந் துணிகாங்கொண்டனர். அன்னார் இவ்வாறவைதற்கோர் காரணம் நவீன நாகரீகமும் விஞ்ஞான சாஸ்திரத்தினாலேற்பட்ட வியாமோகமும் மற்றோர் காரணம் மத நம்பிக்கையும் தெய்வ விசுவாசமு முள்ள மக்கள் தங்கள் கொள்கையைக் கிரியையினால் சத்தியமானதென நிரூபித்துக் காட்டாததுமேயாம். தெய்வ நம்பிக்கை யுள்ளோரெனத் தெனிடும் மக்கள் அந்நம்பிக்கையினால் தங்களிதயங்களில் ஓர் மாற்றமேற்பட்டிருப்பதெனத் தங்கள் கிரியா கருமங்கள் மூலம் உருபித்தும் சர்வ சக்தனென்றொப்பும் தெய்வத்தைப் பயந்து அநீதி துரோகம் குரூரமாதிய தூர்க்கருத்தியங்களை யகற்றி கடவுள் இருஷ்டிகளை நேசித்து தங்களுக்கு கடவுள்மீது மெய்நம்பிக்கை யுண்டென்றும் அதன் பயனைத் தாங்கள் பெற்று வருகின்றனரென்றும் உலகத்துக்கு உருபித்தும் வருகிறதென்றால் மேனாட்டிலிருந்து வீசும் விஷக் காற்றுப்பட்ட மனிதர்கள் கடவுள் இருப்பை மறுக்க ஒருபோழுதும் திடங்கொள்ள

த் துணியார். உண்மையில் நாஸ்திகர் தெய்வத்தை மறுப்பதற்கு ஆஸ்திகரின் இவ்வாறான ஜீவியமுட ஓர் காரணமாயிருக்கின்றது. எனவே, கடவுள் இருப்பை நாவால் நவீன்று மனம்மயி யங்கொள்ளாது தங்கள் நம்பிக்கை சத்தியமானதெனத் தங்கள் ஜீவிய தசையில் எண்பித்து அதன் மூலம் நாஸ்திகரைத் தெய்வ விசுவாசத்தின்மாட்டு அழைப்பதே மதபக்தியும் யதார்த்த நம்பிக்கையுமுள்ள ஒவ்வொரு ஆஸ்திகரின் கடமை.

பஞ்சேந்திரியங்களால் உணரவும் உட்கொள்ளவுங்கூடிய இப்பிரபஞ்ச இன்பத்தின்பால் மானிடர் இலகுவாய் வசிகரிக்கப்படுகின்றனர். விஞ்ஞான சாஸ்திரமும் நவீன நாகரீகமும் மக்களிடையங்களைக் கவர்ந்துகொள்ளற்கு முக்கிய காரணம் இதேயாகும். மற்றும் படிஸ்தால் வஸ்துக்களைப்பற்றி யோசிக்கவும் அறியவும் முயற்சித்து வேலை செய்து வரும் விஞ்ஞான சாஸ்திரிகளுக்கு அதி சூக்ஷ்மமாகிய கடவுளைக் குறித்து ஏது கூற முடியும்? அவர்கள் இவ்வாறான சாஸ்திரங்களை அறிவதற்கே தங்கள் ஜீவ கால முழுதையும் கழித்து வந்திருப்பதால் அவர்கள் அவ்விஷயத்தில் குருக்களாயிருக்கிறார்களென்று கூறமுடியுமேயன்றி கடவுள் விஷயத்தில் அவர்கள் ஒரு சணமும் வழிகாட்டிகளாக மாட்டார்கள். அவர்கள் ஒருபோழ்தும் கடவுளை அறியக்கூடிய வழியைப் பின்பற்றவோ அதற்காகத் துணியவோ இல்லை. அவர்கள்பால் இயந்திரத்தையோ ஸயன்ஸையோ பற்றிக் கேட்கலாம். ஆயினும் இறைவனை அறியவும் அவனை அடைந்துகொள்ளவுங்கூடிய வழியைப்பற்றி விளங்கவேண்டுமானால் அதற்காகத் தங்கள் ஜீவியத்தை நிவேதித்த மகான்களிடமே கேட்கவேண்டும். ஒவ்வொன்றுக்கும் வழிகாண்பிப்பவர் அதை நன்கறிந்தவராயிருக்க வேண்டும். அவ்வாறு பார்க்குங்கால் தங்கள் ஜீவியத்தை அர்ப்பணஞ்செய்து இறைவனுக்காக ஜீவித்து வந்த மதாசாரிகளும் அவர்களின் மெய்யனுசாரிகளுமே இதற்கு உரித்தாளிகளாயிருக்கின்றனர். இத்தகையோர் தங்கள் அனுபவ சாட்சிகளால் கடவுள் இருப்பையும் சத்திய ஞானத்தையும் கற்றுத் தரும்போது அவ்விஷயத்தை யொட்டிய ஒருவிதமான ஞானமுமற்ற மனிதர்களின் வார்த்தையைக் கேட்டு கடவுள் அஸ்தித்துவத்தை மறுப்பது எவ்வாறு நீதியாகும்?

நமது சிருஷ்டிகர்த்தாவும் சிஷ்யர சூகனுமான ஒருவன் இல்லையென்று வரும் பசுஷம். அதி சிரேஷ்டமான மனுஷ ஜீவியம் கீழான மிருக ஜீவியத்தினும் பெறுமதியற்றதெனக் கூறல்வேண்டும். புத்தியுள்ள மானிடர் இவ்விஷயத்தைமட்டும் சிந்திப்பார்களாயின் அத்தகையோர் தெய்வ சத்தியத்தை மறுத்து மானுஷகத்துவத்தைக் களங்கப்படுத்துகிறார்களென்று இலகுவாய் விளங்கும். தெய்வ நம்பிக்கையைப்பற்றி தூதனில் தொடர்ச்சியாக எழுதிவர வேண்டுமென்று நாம் நாடியிருப்பதால் இவ்விஷயத்தை ஓர் முகவுரையைப்போல் எழுதி நிறுத்திக்கொள்ளின்றோம். தெய்வ நம்பிக்கையாளரென்று கூறிக்கொள்ளும் மக்களுக்கு அந்நம்பிக்கையைத் தங்கள் கிரியா கருமங்களால் மெய்ப்படுத்திக்காட்டுதற்கும் இறைவனை நம்பாதாருக்கு இறைவன் மீது மெய்யான நம்பிக்கை உண்டாவதற்கும் அவ்விறைவனை கடாட்சிப்பாணாக.

நபிகள் நாதர்.

ஓர் பாதிரியின் அலப்பு.

புதுவையில் வெளியாகும் “சர்வ வியாபி” என்ற ஓர் கிறிஸ்தவப் பத்திரிகையில் இஸ்லாமையும் இஸ்லாம் மத ஸ்தாபகரையும் நீதி விரோதமாகத் தாக்கி எழுதப்பட்டிருந்தது. அதைக் கண்டித்து இலங்கை அஹ்மதிய்யா சங்கப்பிரசிடண்ட் அவர்கள் புறத்தால் அதன் ஆசிரியருக்கு ஓர் விடை அனுப்பப்பட்டது. அது வருமாறு:

கொழும்பு, 2-3-1939.

“சர்வ வியாபி” ஆசிரியரவர்கட்கு.

1936 பெப்ரவரி 19, 26ல் வெளியான தங்கள் பத்திரிகைப் பிரதிகளில் “வேதம் உண்டா, என்ன?” என்னும் தலையங்கத்தில் இஸ்லாம் மத ஸ்தாபகரான முஹம்மது நபி (ஸ) அவர்களைப்பற்றி எஸ் எம் எ என்பர் எழுதிய வியாசம் மிக்க துக்க கரத்துடன் வாசிக்க நேர்ந்தது. எத்தகைய அபிப்பிராய வித்தியாசமிருப்பினும் பிரதிபக்ஷவெகுமானமிருக்க வேண்டுமென்றும் மதாசாரிகளான மகாத்மாக்களைத் தூஷிக்கக்கூடாதென்றும் சர்வரும் சொல்லி வரும் இந்நாகரீக காலத்தில் கோடிக்கணக்கான ஜனங்கள் சர்வாத்

மாவுடன் ஆதரித்தும் அவர்களின் எல்லப் பெருக்களைப் பார்க்க அதி நேசித்தும் வரும் இஸ்லாம் மத ஸ்தாபகரைப்பற்றி இவ்வாறு உண்மைக்கு மாறாக வியாசமெழுத நம் வியாசகருக்கு தைரியமுண்டானதும் அதனைத் தங்கள் பத்திரிகையில் பிரசுரிக்க தங்களுக்கு விருப்பமுண்டானதும் மிக்க ஆச்சரியகரமான ஓர் விஷயமாகும். இஸ்லாம் மத ஸ்தாபகரின் சத்திய சரித்திரம் ஏதென்று மேனாட்டாருக்கு விளங்காதிருந்த மத்திய சதகங்களில் மதபுரோகிதர்கள் அந்நாட்டாருக்குச் சொல்லிக்கொடுத்த சத்திய விரோதமான செய்திகளை, சரித்திர விஷயங்களை இலேசாய் விளங்கக்கூடிய ஞானம் வியாபித்துள்ள இச்சதகத்தில் மீண்டும் எடுத்துக்கூற நம் வியாசகர் துணிந்தது யதார்த்த சம்பவமேதென்று இப்போது விளங்க மனிதர்களுக்குக் கஷ்டமாயிருக்குமென்று நினைத்ததினாலாயிருக்கலாம். உண்மைக்கு மாறான கதைகளை யெடுத்துக்காட்டியும் சத்தியாத்மாவான ஓர் மகானைத் தூஷித்தும் கோடிக்கணக்கான மானிடர்களின் ஹிருதயங்களைச் சூதப்படுத்துவதினால் கிறிஸ்து மதத்தின் சிரேஷ்டத்தை ஸ்தாபிக்க முடியுமென்று நம் வியாசகர் எண்ணியிருப்பதென்றால் விவேக ஞானமுள்ள மனிதர்களின் அபிப்பிராயத்தில் அதோர் வீணெண்ணமாகுமன்றோ? கோடான கோடி முஸ்லிம்கள் இன்று இயேசுவை ஆதரித்தும் அவர் ஓர் சத்தியவாதியாயிருந்தாரென்று நம்பியும் வருவதற்குக் காரணம் நம் வியாசகர் ஆசேஷித்த இஸ்லாம் மத ஸ்தாபகரல்லாமல் வேறெவருமல்லர். அம்மகானுடைய உபதேசமில்லாவிட்டால் யூதர்களைப்போல் முஸ்லிம்களும் இயேசுவைப்பற்றிப் பேசுவதற்கேதுவாகும். இவ்வாறு உலகின் தானுகோணங்களிலுமுள்ள முஸ்லிம்களுக்கு இயேசுவை மகத்துவப்படுத்தவேண்டுமென்ற போதனையை நல்கிய அம்மகாத்மா மீதில் கிறிஸ்தவ உலகம் எக்காலத்தும்நன்றிசெலுத்தக் கடமைப்பட்டதல்லவா?

நம் வியாசகர் ஆசேஷமாய் வரைந்த விஷயங்களைப்போன்ற செய்திகள் மத்திய சதகங்களில் இஸ்லாம் மத விரோதிகள் அம்மகான்மீது சாட்டியிருந்தார்களென்று கார்லைல், பர்னாட்ஷா, போன்ற ஐரோப்பிய கல்விமான்களின் எழுத்துகளிலிருந்துவிளங்குகின்றது. எனவே, இத்தகையதான ஆசேஷங்கள் ஓர் நிஷ்பக்ஷ சிந்தனையைய அபி

ப்பிராயத்தில் மதவைராக்கியத்தின் பயனுப் ஏற்படுகிறதேயன்றி வேறன்று.

நம் வியாசகர் தமது வியாசத்தில் வரைந்துள்ள விஷயங்களுக்கு விடையெழுத நாம் இங்கு நாடவில்லை. ஆயினும் இரு வாக்குகள் மாத்திரம் அதைப்பற்றி இங்கு எழுத்துரைப்பதற்கெனக் கருதுகின்றோம். இஸ்லாம்மத ஸ்தாபகர் "நெஸ்தோரிய சந்தியாசிகளுடன் பழக்கமாகி கிறிஸ்துமதத்தைப்பற்றி அறியலானார்" என்று வரைய நம்வியாசகர் துணிந்தது மிக்க ஆச்சரியம்! சரித்திர சாட்சியங்களால் எவருக்கும் ரூபிக்க முடியாத இக்கருத்திரமத்தை ஞானம் பரவிய இக்காலத்தில் எடுத்துக் கூறாமலிருப்பது நன்றாயிருக்கும். இஸ்லாம்மத ஸ்தாபகர் பன்னிரு வயதாயிருக்கையில் தமது பெரிய தகப்பனான சீரியாவுக்குப் பிரயாணஞ்செய்யும்போது ஓர் இடத்தில் ஓர் கிறிஸ்தவ சந்தியாசி அவரைப் பார்த்து அவரது நிலைமையைபுணர்ந்து இவரைக் கவனமாய்ப்பார்த்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று அவரது பெரிய தகப்பனாரிடம் கூறியிருந்தாறென்று சரித்திரத்தில் வந்திருக்கிறதேயன்றி அம்மகான் கிறிஸ்தவ சந்தியாசிகளுடன் பழகியோ அல்லது அறிந்தோ இருந்தாறென்று ஒரு சரித்திரத்திலும் வரவில்லை. இறைவனுக்குப் புத்திரனுண்டுமென்றும் ஒரு ஸ்திரீயிலிருந்து பிறந்த ஒருவர் தெய்வமாகுமென்றும் இயேசு தெய்வமும் தெய்வகுமாரனுமென்றும் கூறுவது தெய்வநிந்தனையென அம்மகான் கூறியது தானா கிறிஸ்தவ சந்தியாசிகளுடன் பழக்கமாகி அறியலானார் என்பதற்கு சாட்சி? அல்லது ஓர் மனிதன் சிலுவையில் மரணமடைவதினால் மனிதர்களின் பாவத்திற்குப் பரிகாரமுண்டாகுமென்று கூறுவதும் யூதர்கள் இயேசுவை சிலுவையில்வைந்து கொலை செய்தார்களென்று மொழிவதும் பிழையென அம்மகான் படிப்பித்தது தானா கிறிஸ்தவ சந்தியாசிகளுடன் பழக்கமாகி அறியலானார் என்பதற்கு ஆதாரம்? இவ்வாறான உபதேசத்தைப் படிப்பித்த மனிதனைப்பற்றி அவர் கிறிஸ்தவ சந்தியாசிகளின் சீஷத்துவம் மூலமாக அறிவு கற்று மதோபதேசம் புரியலானாரெனக் கூறுவதை எவ்வாறு ஒப்புக்கொள்ள முடியும்?

யூத புரோகிதர்களிலிருந்து வேத புஸ்தகம் படித்த ஓர் மனிதனைத் தெய்வமும் தெய்வ குமாரனுமென்று அங்

கீரிக்க மனம் வந்த நம் வியாசகர் இஸ்லாம்மத ஸ்தாபகரைப்பற்றி மேற்படி ஆசைப்பத்தைக் கூறுவதற்கு முன்னமே இயேசுவின் செய்தியைப் பார்க்கவேண்டியிருந்தது. இயேசுவேத படனம் யூத சாஸ்திரிகளிலிருந்து பெற்றிருந்தாரென்பதில் ஏதும் சமுசயமுண்டா? அவரது உபதேசங்களில் வேத புஸ்தகங்களிலுள்ள விஷயங்களுள்ளும் வரவில்லையா? நியாயப் பிரமாணத்தையும் தீர்க்கதரிசனங்களையும் அழிக்கிறதற்கு வராமல் நிறைவேற்றுகிறதற்கு வந்த மனிதனுடைய உபதேசம் முழுதும் முந்தின உபதேசமாயிருக்கவேண்டும். இவ்வாறு யூத புரோகிதர்களிலிருந்து படித்தும் முந்தின வேத புஸ்தகங்களிலுள்ள செய்திகளைக் கூறியும் இயேசுவின் ஸ்தானத்திற்கும் சத்தியத்திற்கும் ஒரு விதமான மங்கமும் வரவில்லையென்றால் ஒருவரிலிருந்தும் ஒன்றும் படியாத இஸ்லாம்மத ஸ்தாபகருடைய உபதேசங்களில் முன்னுள்ள சத்தியம் அமைந்திருப்பதினால் அவர் சத்தியவாதி யல்லரென்று எவ்வாறு கூற முடியும்? மூல சித்தாந்தங்களும் சாசுவதமான சத்தியங்களும் மாறுதலில்லாது எக்காலத்தும் இருந்துவருமென்ற உண்மையை விளங்கியவர்களுக்கு ஓர் மகானுடைய உபதேசத்தில் முன்னுள்ள சத்தியமிருப்பதினால் அதனைப் பொய்யென்று மொழிய முன்வரமுடியாது.

இஸ்லாம்மத ஸ்தாபகரான மகானுக்கு "ஓர் வித வலிப்பு" உண்டாயிருந்ததென்று நம்வியாசகர் கூறுகின்றார். இதுவும் அவரது வைராக்கிய புத்தியின் பிரதிபிம்பமாகும். நீதி போதமுள்ள ஓர் மனிதனுக்கு அம்மகனைப்பற்றி இவ்விதமான ஓர் ஆசைப்பஞ்செய்ய தாரியம் வராதென்று உறுதியுடன் கூறலாம். யூதர்களும் கிறிஸ்தவர்களும் ஐந்து சத வருஷங்களாகத் தெண்டித்தும் ஒருவிதமான தார்மீகப்பரிவார்த்தனஞ்செய்ய இயலாமற்போன அறபியா தேசத்தில் சில வருடங்களுக்குள் உலகத்தைப் பிரமிக்கச் செய்த அற்புதகரமான ஓர் மாற்றத்தை யுண்டிபண்ணுதற்கு சக்தி பெற்ற அவருக்கு ஓர் வித வலிப்பு உண்டென்று கூறியது எவ்வளவு அநீதியாகும்? அப்பிராய வித்தியாசத்தையும் மதவைராக்கியத்தையும் அடிஸ்தானப்படுத்தி நம் வியாசகர் இவ்வாறு நீதிவிரோதமாக இஸ்லாம்மத ஸ்தாபகரை ஆசைப்பிப்பதற்குப் பதிலாக உண்மையான

செய்திகளை யெடுத்துக்காட்டுவதென்றால் எவ்வளவு நன்றாயிருக்கும். சத்திரங்களை யுங்கூட நேடிக்கவேண்டுமென்றும் எவரையும் பழிக்கக் கூடாதென்றும் உபதேசித்த இயேசுவைப்பின்பற்றிய நம் வியாசகர் இவ்வாறு வரைந்துபரிதாபகரமான தாயிருக்கின்றது. இஸ்லாம்மத ஸ்தாபகருக்கு ஒரு வித வலிப்பு உண்டாயிருந்ததென்று துஷ்ட புத்தியுள்ள சத்துருக்கள் எழுதியிருக்கலாமென்றி சரித்திர சாட்சியங்களால் ஒருவருக்கும் ரூபிக்க முடியாது. அம்மகானுடைய எல்லா செய்திகளும் உபதேசங்களும் கிரந்தங்களில் ரேகைப்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. அவற்றிலொன்றிலிருந்தேனும் நமது வியாசகருடைய இவ்வாசைப்பத்தில் அற்பளவாவது சத்தியமிருப்பதாக விளங்க முடியாது. அம்மகானுக்குத் தெய்வியத் தூதர் வெளிப்பட்டதாகத் தோன்றியது வலிப்பின் காரணமெனக் கூறுவதென்றால் பரிசுத்த ஆவி புறவைப்போல் தம்மிலிறங்கியதென்றும் கொடிய சாத்தான் காற்பது நாட்களாகத் தம்மை அங்குமிங்கும் மலைக்கும் இழுத்துக்கொண்டு போனென்றும் இயேசுவுக்குத் தோன்றியது ஓர் வித வலிப்பின் காரணத்தினாலென்று யாராவது கூறுவதென்றால் நமது வியாசகர் ஏது மொழிவார்? பரிசுத்த ஆவி புறவைப்போலிராத்தினாலும் தேவகுமாரனை சாத்தானுக்கு அங்குமிங்கும் மலைக்கும் இழுத்துக்கொண்டு போக முடியாததினாலும் இயேசுவுக்கு இவ்வாறு தோன்றியது வலிப்பின் காரணத்தால் தானென்று கூறுவதை எவ்வாறு மறுக்க முடியும்? சத்தியாத்மாக்களிடம் தெய்வத் தூதர்கள் வந்திருந்தார்கள். அவ்வாறு இஸ்லாம்மத ஸ்தாபகரிடமும் வந்திருக்கிறதென்றால் அது ஆச்சரியமும் ஆட்சேபமுமாயிராது. ஆனால் முன்றிலொன்றான தெய்வம் புறவின் ரூபத்தில் வருவதும் பரிசுத்தவானாகிய ஒருவரை சாத்தான் நினைத்தவிடமெல்லாம் இழுத்துக்கொண்டு போவதும் புத்தியுள்ள மனிதனுக்கு ஒப்புக்கொள்ள முடியாது. எனவே, இவ்வாறு இயேசுவுக்குத் தோன்றியது வலிப்பின் காரணமாயிருக்கவேண்டுமென்று ஒருவர் கூறுவதென்றால் அது இஸ்லாம்மத ஸ்தாபகருக்கு நமது வியாசகர் கூறியதுபோன்ற ஆதாரமற்ற ஓர் வெறுஞ்சொல்லாகமாட்டாது.

இவ்வாறு நமது வியாசகர் ஆசைப்பமாகக் கூறும் எல்லா விஷயங்களும்

இயேசுவைப்பற்றி பைபலின்படியே எங்களுக்கும் கூற முடியும். அவ்வாறு கூறுவது நமது விபாசகருக்குப் பிரியமாயிருக்கவும் அதிலிருந்து இயேசு சத்திபவாதியாகாரென்று விளங்குகிறதாக ஒப்புக்கொள்ளவும் கூடுமென்றால் அவருடைய இவ்வாறான ஆசேஷயங்களால் இஸ்லாம் மத ஸ்தாபகரின் உண்மைக்குப் பங்கம் வருமென்று அவர் எண்ணுவது நியாயமெனக்கொள்ளலாம். கருங்கக்கூறுமிடத்து இஸ்லாம் மத ஸ்தாபகரைப்பற்றி இவ்வாறு கீதி விரோதமாக எழுதி கோடிக் கணக்கான மனிதர்களின் இருதயங்களைப் புண்படுத்துவதும் அதே விதமான ஆட்சேபங்களை இயேசுவைப்பற்றிக் கூறுவதற்கு எங்களை வற்புறுத்துவதும் நன்மையாயிராதென்று மட்டுஞ்சொல்லி இக்கடிதத்தை நிறுத்துகின்றோம்.

இப்படிக்கு,

எ. எம். செய்பித் அஹ்மத்,
பிரஸிடண்ட்,

இலங்கை அஹ்மதிய்யா சங்கம்.

து த ன்.

கொழும்பு, 13, மார்ச், 1936.

இஸ்லாம்.

இஸ்லாம் என்ற பதத்தின் அர்த்தம் கீழ்ப்படிதல், பணிவு, அர்ப்பணம், சமாதானம், என்பனவாகும். இப்பதத்திலிருந்தே இஸ்லாம் மதத்தின் உத்தேசமும் உபதேசங்களும் யாவையென ஸ்பஷ்டமாகின்றது. மானிடர் இறையோனைப் பணிந்து தங்கள் சுயேச்சைகளைத் தியாகஞ்செய்து காலட்சியத்தை ஆண்டான் பாதையில் நிவேதித்து மன்பதைகளுடன் சாந்தி வாழ்க்கையைக் கையாண்டு ஒழுகிவர வேண்டுமென்ற நன்னைக்கத்தைத் தவிர்த்து இஸ்லாம் பிரிதொன்றும் போதிப்பதில்லை. பூர்வ முஸ்லிம்கள் இஸ்லாமின் இவ்வண்மையைத் தெளிந்திருந்ததினால் சங்கள் நிருவாகத்தில் அதைப் பெற்றுக்கொள்ளத் தீவிரயத்தனஞ் செய்து வந்திருந்தனர். அந்நல்லோரின் இஸ்லாமிய காலட்சேபத்தின் பயனாய் அப்பாஞ்சோதி அவர்களுக்கு இருலோக பாக்கியங்களையும் பாவித்திருந்தான். தியாகபரமான அவர்களின் நாளுத்தத்தினால் இஸ்லாம்

மதம் சொற்ப காலத்திற்குள் பூழுகத்தின் நான்கு திக்குகளிலும் வியாபித்து முஸ்லிம்களுக்கு இதர மதஸ்தர் மீது வெற்றியும் கீர்த்தியும் பொலிவுறேந்தது. பூர்வ முஸ்லிம்கள் பெற்ற இவ்வெற்றியை இஸ்லாம்மத வைரிசுள் தங்களழுக்காற்றினால் சினந்தும் அதன் உயர்ந்தெழும்பிய உன்னத பதவியைப் பாழ்ப்படுத்த எத்தனித்தும் வந்தனர். எனவே, முஸ்லிம்களில் இஸ்லாமிய யதார்த்த இலட்சணங்கள் இருந்த காலம் வரை சத்துருக்களுடைய சர்வ பரிசிரமங்களும் வீணாய் போயின. ஆனால், முஸ்லிம்கள் இஸ்லாமின் சத்தியஉபதேசங்களிலிருந்து வெகு தூரமாகன்று சென்ற பிறகு அதன் விரோதிகளுக்கு தங்கள் துருத்தேசத்தை நிறைவேற்றிக்கொள்ளத் தருணம் இலேசாய்க் கிடைத்து விட்டது. இப்போழுது இஸ்லாமின் கதியைப் பார்க்குங்கால் அதற்கு எச்சணமேனும் ஓர் சிரேஷ்ட பதவி கிடைத்திருந்ததாகக் கூறமுடியாது. இத்தரணியிலுள்ள சர்வ சமயிகளும் இப்பரிசுத்த மதத்தை மானிட மக்களின் பக்தி ஆதரவுக்குத் தகாததென்றும் இம்மதத்தை யனுசரிப்போர்கல்வி, நாகரீகம், நல்லொழுக்கம், முதலான விஷயங்களில் ஒரு விதமான ஸ்தானமும் பெறாதவர்களென்றும் நகைக்கின்றனர். உலகத்தைத் திகைக்கப்பண்ணிய பூர்வ முஸ்லிம்கள் பெற்ற வெற்றியானது இறையோனின் விசேஷ கடைச்சத்தினால் அடைந்ததென்று விளங்குகிறதுபோல் தற்கால முஸ்லிம்களின் அதப்பதனமும் தூரவஸ்தையுமான கதியானது இறையோனின் கோபத்தின் பயனாய்க் கிடைத்ததென்றும் புலப்படுகின்றது. இவ்வீழ்ச்சியிலிருந்து மோட்ச மடைவதற்கு பூர்வ முஸ்லிம்களின் இலட்சணங்களைப் பூண்டும் இஸ்லாமிய போதனையின் பால் மீண்டும் ஆண்டகையின் அனுக்கிரகத்தை அடைவதேயல்லாது வேறு விமோட்சமில்லை. இப்பரம பந்தங்களை முஸ்லிம்களுக்குக் காட்டிக்கொடுக்க வேண்டுமென்பதே அஹ்மதிய்யா இயக்கத்தின் அத்தியந்த நோக்கமாயிருக்கின்றது. இவ்வியக்கமானது இஸ்லாமியப் போதகர்களை பூமியின் நான்கோணங்களிலும் அனுப்பி மன்பதைகளை இஸ்லாமில் அழைத்தும் முஸ்லிம்களுக்கு இஸ்லாமிய யதார்த்த உபதேசத்தைக் கற்பித்தும் இந்நோக்கத்தைப் பூர்த்திபண்ணிக்கொண்டு வருகின்றது.

இறுதி காலத்தில் 'இஸ்லாம் உலகிலுள்ள எல்லா மதங்களிலும் மேலிட்டு வெற்றி பெறுமென்று இறைவன் திரு குர்ஆனில் (சூ61: ஆ1) தீர்க்கதரிசனமுரைத்தபடியும் "வலுவாய்த் தொனிக்கும் எக்காள சத்தத்தோடே அவர் தமது தூதர்களை அனுப்புவார்; அவர்கள் அவரால் தெரிந்துகொள்ளப்பட்டவர்களை வானத்தின் ஒரு முனை முதற்கொண்டு மறுமுனைமட்டும் நாலு திசைகளிலுமிருந்து கூட்டிச்சேர்ப்பார்கள்" (மத். 24: 31) என்ற பைபல் தீர்க்கதரிசனப்படியும் அஹ்மதிய்யா இயக்கமானது ஐரோப்பா, ஆபிரிக்கா, அமெரிக்கா, முதலான மேற்குத் திசைகளுக்கும் ஜாவா, சைனா, ஜப்பான், முதலான கிழக்குத் திசைகளுக்கும் இஸ்லாமியப் போதகர்களான மிஷனரிமார்களை அனுப்பியும் அனுப்பிக்கொண்டுமிருக்கின்றது. அவர்களில் ஐந்து பேர் காதியானிலிருந்து இலங்கை மார்க்கமாகச் செல்வதற்குப் புறப்பட்டு சில நாட்களுக்குமுன் இங்கு வந்தனர். இங்கிலாந்துக்கும் இஸ்வேய்னுக்கும் மேற்காபிரிக்காவுக்கும் நியமிக்கப்பட்ட போதகர்கள் அவ்வவ்விடங்களுக்குப் போய்விட்டனர். பூமியின் மறு புறமான தென்னமரிக்காவுக்கு நியமிக்கப்பட்டவர் இம்மாதம் 17ந் தேதி கொழும்பிலிருந்து புறப்படுவார். அபினியாவுக்கு நியமிக்கப்பட்டவர் பம்பாய் மார்க்கமாகவும் ஜப்பானுக்கும் சைனாவுக்கும் ஜாவாவுக்கும் நியமிக்கப்பட்டவர்கள் கல்கத்தா மார்க்கமாகவும் சென்றனர்.

சாந்தி தேவி.

சில நாட்களுக்கு முன் "வீரகேசரி"யிலும் "தினகர"னிலும் சாந்தி தேவி என்ற ஓர் சிறுமி தான் புனர் ஜனனமானதென்றும் முந்தின ஜன்மத்தில் நிகழ்ந்த விஷயம் தனக்கு ஞாபகமிருக்கிறதென்றும் வெளிப்படுத்திய செய்தியைப்பற்றி அடுத்த தூதனில் எழுதப்படும். எதிர்பாருங்கள்.

'தேய்வமுண்டு.'

ஓர் விசேஷ பிரசங்கம்.

ஐயப் மௌலவி பாஸில் B. அப்துல்லாஹ் சாஹிப் H.A. அவர்களால் முன் வரும் ஞாயிற்றுக்கிழமை பின்னேரம் 4½ மணிக்கு டேம் ஸ்டீட் 331, கனம் எ. எஸ். ருவத்ர் கம்பனியில் மேற்குறித்த விஷயத்தைப்பற்றி பிரசங்கஞ் செய்யப்படும்.